

Sygn. akt II CSK 665/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa J. K.

przeciwko I. S.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 maja 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w Z.

z dnia 21 marca 2013 r., sygn. akt VI Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 1.800
(tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący oparł swój wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na przesłance określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, odwołanie się do przesłanki potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się jeszcze wykładni bądź jego niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć.

W niniejszej sprawie orzeczenie powołane przez skarżącego jako rozbieżne z dotychczasową linią orzecniczą Sądu Najwyższego zapadło w szczególnym stanie faktycznym, dotyczącym istnienia stosunku pracy zawartego na czas nieokreślony i nie wykazuje związku z niniejszą sprawą. Problem mocy wiążącej prawomocnego orzeczenia doczekał się już wykładni Sądu Najwyższego, zgodnie z którą moc wiążąca prawomocnego orzeczenia odnosi się jedynie do samej jego sentencji, a nie ustaleń faktycznych i poglądów prawnych wyrażonych w uzasadnieniu. Związanie to odnosi się bowiem do samego rezultatu rozstrzygnięcia, a nie przesłanek, które do niego doprowadziły (zob. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2013 r., V CSK 84/12 oraz z dnia 29 sierpnia 2013 r., I CSK 711/12 - nie publ.), i kwestia ta nie wymaga ponownego wyjaśnienia.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

[aw]